

SESTAIS

PIEKTDIENA

9. JŪLIJS

Gata Neimāņa foto

MĒS – LAIMES KALĒJI

Prieks, ka esam arvien vairāk ļaužu, kas apzinās dzīves, dzīvības, esības pamatvērtības. Vakar Daudzinājumā Laimes mātei godinājām uguni un ūdeni.

Arvien vairāk mūsu laicīgā pasaule ilgojas pēc domu spēka un varenības tādēļ ļaudīm, kas sāk apzināties šīs vērtības, būs daudz nezināmā un rosinājums apgūt zinības, lai nestu tās cauri paaudzēm.

Vakar Skanstes kalniņā, pār kuru ir gājuši daudzi kari, vīru kopas "Vilku" dalībnieks Jānis Kušķis aizdedza uguni ar ļoti senu uguns iegūšanas veidu, un mēs ar savām domām

aicinājām uguni būt svētīgai. Ciltsmāte Inese Krūmiņa mūs rosināja paturēt rokās dzijas pavedienu, kuru pēc tam satina atkal kamolā un pēc daudzinājuma aizveda uz Bolēnu svētavotu. Uz maza plostiņa mēs salikām pļavu veltes un palaidām krāčainajā Ogres upītē. Uguns mūs silda, ūdens veldzē, tādēļ uguns spēku mēs savienojām ar ūdeni, lai spēks nestu labumu mūsu Latvijai.

Atliek cerēt, ka tautas Eiropā un pasaulē godinās pamatvērtības un veicinās mierīgu tautu līdzās pastāvēšanu.

Katrs pats mēs Latvijas laimes kalēji. Laimes māte ir ar mums.

Gundars

Ekskursija Ērgļu novadā

Paldies nometnes un citām vadībām par labo laika apstākļu organizēšanu ekskursijas laikā. Bijām jau sākuši aizmirst, ka Saule ir silta.

Parasti nometnieki dodas ekskursijā daudz ar autobusu un nedaudz ar kājām. Šoreiz bija otrādi un labi. Tas bija pārgājiens, kurā devāmies no "Brakiem" uz "Meņģeļiem" ar kājām. Tie, kuri vēlējās, šo ceļaposmu varēja veikt ar autobusu. Domāju, ka ieguvēji bija visi.

Ceļojums sākās "Brakos", kur mūs sagaidīja Piena māte. Jāpiebilst, ka daži nometnieki sajauca kanniņas pie piena separatora un vājpiena vietā izdzēra glāzi svaiga saldā krējuma, alošanos tā arī neapzinādamies vēl tagad. Ceļš pie Medus mātes veda gar meža zemenītēm, kurām bija divas vainas – par maz un jālasa pašiem. Redakcijas draudzīgo kolektīvu pārņēma aizdomas, ka laikam ir vasara. Medus māte, Skaidu māte un Ūdens māte bija patīkams pārsteigums ceļiniekiem.

Medu varēja ēst, cik lien, skaidas ņemt, cik lielas kabatas, ūdenī laist laiviņas, cik tīk. Mūs, pirmās grupas dalībniekus, centās panākt otrā grupa. Kas viņus traucēja iet lēnām, kamēr mēs

ēdām medu? Pulgošņa ezerā ūdens šķita silts. Laikam tiešām vasara? Ceļš pie Puķu mātes veda kalnā. No tā otrā grupa izskatījās kā skudras. Gadījumā, ja pie Puķu mātes atkal kaut kas būtu jāēd, mēs to paspētu izdarīt. Tomēr nē. Puķu mātes pusplikajai meitai mēs veltījām kādu zāles stiebru un dziesmu, kādu dzied pusplikām meitenēm par godu. Aiz prieka pārskrēja trīsas pār visiem vaigiem. Pēc pāris klasiski skaistiem dabas skatiem klāt bija mūsu galamērķis "Meņģeļi". Pakavējušies šajā miera ostā,

redakcijas darbinieki devās uz savu darba vietu, lai nodrošinātu nākamās 3x3 avīzes iznākšanu.

Ieva

Cik izmaksāja saule?

Vakar no rīta, kad pamodos uz pusdienām, biju patīkami pārsteigts, jo, izejot no Dienesta viesnīcas, pretī skaisti smaidīja saule. Es gāju tālāk un sāku prātot, cik Inesei tas ir izmaksājis, jo pēc visiem Eiropas Savienības standartiem skaista saulīte varētu izmaksāt brangu naudu... Banāniem cenas kāps un vēl šim tam, bet arī saulītes cena ir uzkāpusi neticami augstu.

Tā kā Latvijas valdībai budžetā saules nauda nebija ierēķināta, tagad mums ir auksta un lietaina vasara, jo lietus, aukstums un vējš maksā krietni mazāk. Tādēļ arī, tīras ziņkāres dzīts, gribētu uzzināt, cik tad tas prieks maksā, varbūt varēšu sakrāt naudu un rezervēt saulainu dienu uz savu nākošo dzimšanas dienu! ☺

Kārlis K.

NOMETNIEKU VIEDOKLIS

Ilgvara Zāraka zīmējums

Nometnes vadītājas Ineses Krūmiņas atbilde:

"Es saprotu, ka Aija vēlas vislabāko, un tas ir labi, ka šo problēmu saskatu ne tikai es. Par to esam gandrīz ikgadus runājuši 3x3 padomes sēdēs. Tā ir problēma, kurai meklējam risinājumu. Cilvēki, kas redzējuši citas nometnes, zina, ka tagad alkohola problēma kļuvusi vājāka. Mēs vienmēr paturam prātā, uz ko tiekties.

Man ir divas atbildes – formālā un neformālā.

Vispirms formālā. Alkoholisko dzērienu sarakstā alus ir izņēmums, tā tirdzniecību saskaņo ar vietējo pašvaldību, kas nosaka, cik ilgi alu tirgos. Izbraukuma kafējnīcās alu var pārdot bez laika ierobežojuma. Protams, ka es esmu aizdomājies un joprojām meklēju optimālo šīs problēmas risinājumu. Vienu no risinājumiem jūs jau redzat – skolas ēdnīcā jūs varat nopirkt daudz ko, bet

alu tur nedabūt. Alus ir tikai āra kafējnīcā. Tātad likums tiek ievērots.

Mājās bieži vien bērni redz, ka vecāki malko ne tikai alu.

Mūsu mērķis ir redzēt problēmas un tās risināt. Šī nometne ir parādījusi, ka notikumos un cilvēku noskaņojuma veidošanā alum ir daudz mazāka klātesamība nekā citās vietās un notikumos. Par to esam aizdomājies 3x3 reizes.

Neformālā atbilde.

Alus ir labs,

Iedzert nav grūt',

Dzērājam nevajag

Pļēguram būt!"

Redakcijas piebilde. Mēs intervējām Inesi, zinot, ka viņa pati nedzer ne alu, ne citus alkoholiskos dzērienus.

„Nometne ir baigi laba, bet viņa būtu vēl labāka un foršāka, ja netirgotu alkoholiskos dzērienus. Cik man zināms, alkoholu drīkst tirgot tikai līdz 22.00. Vai tiešām nometnes vadītāja par to nav aizdomājies? Nometnē ir arī mazi bērni, kuri skatās, kā lielie malko alu. Lielie rāda bērniem priekšzīmi!!!

Kādēļ netiek ievērots likums? Ja netirgotu alkoholu, tad arī vietējie te nebūtu ar savām mašīnām naktīs un nespēlētu skaļu mūziku tajās.

Es ceru, nometnes rīkotāja, izlasot šo rakstiņu, aizdomāsies un arī parjēie atbildīgie!

Ar cieņu, **Aija**”

Kristīgā reliģija un ētika

Reliģija un ētika ir jomas, kas raksturo cilvēku. Pareiza to secība dzīvē veido manu un Tavu dzīves kultūru.

Ievirzes vadītāja **Anita Vārsberga-Pāža** stāsta, ka jau pagūts atbildēt uz daudziem nometnieku jautājumiem, kas saistīti ar kristīgo

reliģiju. „Esam pārrunājuši vai izvērtējuši šīs dienas dzīves ritmu(..) Tā kā darbs dzen darbu, un vispār dienas tiek vadītas lielā steigā, mums nepārtraukti jāpierāda, ka esam laiku lietderīgi izmantojuši.”

Kopā ar ievirzes vadītāju tiek dziedātas latviešu tautasdziesmas, lai apzinātu to, ka arī mūsu senči pasauli izpratuši līdzīgi.

Anita sagaida, ka nākamajās ievirzes nodarbībās nometnieki runās tikpat atklāti, ka viņiem kopā pavadītās stundas liks aizdomāties. Tās varēs izvērtēt un iegūto pārdomāt. „Šī nometne ir kā atpūta, kur var atpūsties Dieva žēlastībā”, piebilst ievirzes vadītāja.

Pašaizsardzība

Nometnes sporta zālē paš aizsardzības ievirzē Spēka tēvu **Egīlu Helmani** apstājuši bērni un pusaudži. Pirmais iespaids pārsteidza, vai neesmu sajaukusi telpas? Visi kustina rokas un vēderus kā indiešu dejotājas un ik pa brīdim atskan Spēka tēva balss:

„ Sekojam līdzi rokām!” Nu, es sekoju ar’ un... ieraugu Vilku Uģi! Viņam, redz, ar senlatviešu cīņas paņēmieniem par maz, rokas bez zobena par īsām, noderētu vēl militāras tuvciņas triki, kuru pamatā ir teorētiskās, mehāniskās un anatomiskās zināšanas.

Pēc sviras principa esmu tikusi laukā no zāles un sāku nopietni pārdomāt, vai man savos labākajos gados arī nesākt dejot indiešu dejas? Labums jau noteikti būtu.

Sonets

Dzīves biedru meklēt grūti,
Gribētu gan tādu atrast,
Ko var mīlēt, arī saprast,
To tad ņemtu sev par brūti.

Spiestu viņu sev pret krūti,
To jau cilvēks nevar neprast.
Dziedāt, runāt, lai var aprast
Šī ar manu skaisto būti.

Varēsim tad kopā gulēt,
Iedzert, ēst un ceļot arī,
Darīt darbus, kā ar’ niekus.

Lai tīt puķes, galdus pulēt
Un pēc gada pavasarī
Gaidīt mazus razbainiekus.

Rita Petričeka

Latviskā virtuve

Dzidra Šteinberga: „Kā kristiete es domāju, ka mēs visi esam Laimas (Dieva) bērni. Tā ir privilēģija, kas dod mums pozitīvu skatu uz dzīvi un saviem **b i e d r i e m**. Faktoru kopsumma ir pozitīva, laimīga sajūta, kas iespaido arī biedrus. Man ir tā sajūta, ka kaut kas pasaules telpā ir, kas mani vada un stāv klāt, un caur visām grūtībām un piepūlēm es tomēr nonāku pie pozitīviem rezultātiem, ko var uzskatīt par Laimas svētību.”

Ģimeņu seminārs

Līga Ruperte: „Mēs paši esam savas laimes kalēji. Es gribētu cerēt, ka ģimenes seminārā mēs varam palīdzēt cilvēkiem kļūt veiksmīgākiem savas laimes kalējiem.”

Pa Trejdeviņu pēdām...

Esam pateicīgi Inesei un orgkomitejai, kas nolēma uzticēt nometnes 3x3 rīkošanu Ērgļos uz arodvidusskolas bāzes. Šāds pasākums ar pasaules latviešiem arodskolas dzīvē ir vēsturisks, bet uzliek arī paaugstinātu slodzi un spriedzi mums, viesnīcas darbiniekiem.

Lasot *Trejdeviņu* izdevumu, secinu, ka ne viss ir kā, Tu vēlētos, bet ticiet, mīļie nometnes dalībnieki, mēs cenšamies un vēlam visu to labāko, protams, mūsu iespēju robežās. Mums ļoti gribētos, lai, aizbraucot katrs uz savām mājām, teiktu- paldies tev, Ērgļi.

Dežurants, elektriķis **Kārlis**

3 x 3 DZEJĀ

Salacgrīvā trīsreiztrīs

Jaunus ceļus ievirzīs,

Dzims no pacilātas omas

Jaukas idejas un domas.

Esam pārsteigti patiesi-

Šodien mums ir tādi viesi,

Ka var gaidīt brīdī jaukā-

Acis izspiedīsies laukā.

Vai kur ir vēl kāda vieta,

Kas ir latvjiem neuzieta,

Kur nav latviets kāju spēris,

Strādājis un alu dzēris?

Kur ir dzīvots, kur ir strādāts,

Viens ir pašu rokām gādāts.

Nav ne zagts un nav n laupīts,

Nopelnītais krāts un taupīts.

Tāpēc šodien sacīt varam:

Godināsim tautas garu,

Lai kā skanīgs pērkonārdis

Lido tālu latvju vārds!

Bubis, “Pūtiens”, 1995

ARĪ TO UZZINA NOMETNĒ

“No rietumiem mēs varam dot dažāda veida tehniskus padomus, lai palīdzētu Latvijas centieniem uzlabot ekonomisko situāciju. Visa Padomijā ir trūkumi elementāros līdzekļos un zināšanās. Nav neviena, kas uzņemas atbildību par sīkumiem. Ja nav atbildības par mazām lietām, kā tad var sagaidīt atbildību par lielajiem ekonomiskajiem jautājumiem.” “Tauriķis”, Kanbera, 1991

“Latvijas preses nams ielenkumā. Sakarā ar preses nama okupēšanu un tā direktora K. Dundura aizturēšanu stāvoklis pie preses nama Rīgā saasinājies. ... LKP sekretārs A. Rubiks deklarējis, ka preses nams ir LKP īpašums un tā nedomā to atdot citiem.” “Tauriķis”, Kanbera, 1991

“Ezeri cēlušies tolaik, kad arī pāri Latvijai vēlušies lieli ledāji, tie arī veidojuši reljefu. Ezeru veidošanos nosaka arī klimats. Ezeri aizņem 1,5% Latvijas teritorijas, tas ir vairāk nekā vidēji Eiropā, taču mazāk nekā Ziemeļeiropā. 40% visu Latvijas ezeru atrodas Latgales augstienē. Ezeru skaits Latvijā, salīdzinot ar 1936. gadu, samazinājies par 700, pirms diviem gadiem Latvijā bija apzināti 2256 ezeri.” Aglonas Krūze”, 2000

“Lai animācijas filmu parādītu 1 sekundi, vajag 12 zīmējumus. Toties vienai minūtei vajag 720 animācijas zīmējumu.” “Satekle”, 2000

“No savas puses ecējos, ka rozā latviski ir sārts un lillā – mēļš. Pēdējais ir ļoti vecs vārds un atbilst spāņu malvo; no tā nāk Las Malvinas, kas ir salas, kur aug daudz mēļu puķu. Tagad Tauriķa lasītāji zinās, ko nozīmē jaukais Malvīnes vārds – Mēļā puķe.” “Tauriķis”, 2002

“Daži 3x3 nometnē gūtie domugraudi. Bērns mācās no tā, ko piedzīvo. Ja bērnu pastāvīgi kritizē, viņš mācās neieredzēt. Ja bērnam apkārt naidīgums, viņš mācās agresivitāti. Ja bērnu izsmej, viņš kļūst noslēgts. Ja bērns aug iecietībā, viņš mācās pieņemt citus. Ja bērnu uzmundrina, viņš mācās ticēt sev. Ja bērnu slavē, viņš mācās būt pateicīgs. Ja bērns aug godīgā vidē, viņš mācās būt taisnīgs. Ja bērns aug, jūtot drošību, viņš mācās ticēt cilvēkiem. Ja bērnu atbalsta, viņš mācās cienīt sevi. Ja bērnu saprot un tas aug labvēlībā, viņš mācās atrast mīlestību pasaulē.” “Suitēns”, 1996

“Ekoloģijas ievirzes dalībnieki klausījās lekciju un devās ekskursijā apskatīt savvaļas zirgus – tarpānus. Latvijā tarpānus ievada 1999. gada vasarā.” “Rucavietis”, 2001

“Cilvēks ar pozitīvu pašcieņu ir kā pozitīva sabiedrības daļiņa. Jo šāds cilvēks jūtas atbildīgs par savu vietu sabiedrībā. Pašcieņas veidošanās

pamatā- mīlestība pret bērnu. Īpaši pirmajos 15 dzīves mēnešos, kad veidojas apziņa par sevi. Bērns nedrīkst darīt visu, ko grib, jo kā viņš lai citādi iemācās, ka dzīvē ir robežas? Justies vainīgam bieži- tas nav nekāds tikums. Tā ir pašcieņas ievainošana. Pateikt labu vārdu otram- tā ir atļaujas došana sev būt īstam. Ja man nepatīk tava rīcība, tas nenozīmē, ka tu neesi labs cilvēks.” “Suitēns”, 1996

“Dalīta bēda- pusbēda, dalīts prieksdubule, dalīta atbildība- bezatbildība.” “Suitēns”, 1996

“Lai ģimenē mazinātu stresu: labprātīgi uzklausi vienam otru, atrisināt ģimenes strīdus ātri, savstarpējo cieņu uzturēt un veicināt, saimnieciskos darbus dalīt, mācīt vēlamo un uzrādīt nevēlamo, nemeklēt grēkāzi, censties uzrunāt: “Kā jūties?”, radīt savas ģimenes tradīcijas un savus likumus, ja ir neskaidrība, meklēt palīdzību pie kāda gudrāka.” “Sviļpaunīks”, 1992

“Kolhozu laikos Liepājas pusē, pateicoties latviešu valodas nepārziņāšanai, Mēra pagasta kopsaimniecība gandrīz ieguvusi nosaukumu “Sarkanais Mēris”. “Čauksture”, 1996

Sagatavoja IEVA

TAUTASDZIESMAS NO ĒRĢĻIEM

Veca māt', veca māt',
Kur tu ņēmi to bērniņ'?
Pirtī ņēmu palāvī
Zem slotiņu lapiņām.

Pērn atvesta vedekliņa,
Šogad nāca panāksnieki.
Vai jūs akli, neredzat,
Nu ja nāk krustabās.

Upīte tecēja, ziediņi bira;
Nāk mana tēvmāsa ar kukulīti.

Kūmām man ir ietin,
Kūmām mani aicināja;
Dārga bija kūmu starpa,
Es paliku negājuse.

Es šķītos šodienīņ
Nejūgt laba kumeliņa;
Dieviņš deva krustu dēlu (meitu),
Aizsajūdžu dancotšju.

Man šodien māmuliņa
Bez vārdiņa izstellēja;
Gan mēs tālu staigajām,
Kamēr vārdu dabūjām.

Kādi ir tavi iespaidi no vakardienas?

Kristīne Kazaka, 15 gadi, Āgenskalna Valsts ģimnāzija, Rīga:

-Patika Braki un Meņģeļi ar senatnīgajām ēkām un skaistais skats pie Rīksēniem uz Pulgošņa ezeru.

Pēteris Grebis, 12 gadi, Liepāja:

-Visinteresantākais bija tas, ka pārgājiena laikā satikām dažādas Mātes. Tā man nekad nebija bijis. Man patika pie Skaidu mātes, jo tur varēja zīmēt.

Reinis Felders, 7 gadi, Gulbene:

-Man vislabāk patika plūkt puķes un likt tās pie cilvēciņa, kas bija Pļavas mātei.

Dzidra Šteinberga, 78 gadi, Kanāda:

-Pārsteigums bija tās slāpās pļavas, bet Rīksēnos tiek būvētas mājas, kuras pārdod. Tas ir brīnišķīgi! Paldies par rupjmaizi, es esmu Latvijā baltmaizes nīdēju partijas dibinātāja.

Dora Ceple, 8 gadi, Salaspils:

-Man vislabāk patika vakariņās un vēl tad, kad gājām ārā un deva konfektes.

Agnese Penka, 12 gadi, no Rīgas:

Vakaros danči, keramikas ievirze un garšīgais ēdiens.

Jānis Lūkins 73 gadi, no Valmieras:

-Izbraucieni varēja būt visu dienu, man paliks atmiņā Braki un Meņģeļi.

Emma Bokaldere, 9 gadi, Jaunpiebalga:

-Man vislabākie iespaidi ir par Bišu māti un patika pabradāt pie Ūdens mātes. Man garšo medus un patīk peldēt, kaut vai es pati nemāku.

Irbe Sedleniece, 11 gadi, Bukulti:

-Patika ekskursija, bet uz daudziznājumu nebiju.

Andris Aļeksejenko, 31 gads, Talsi:

-Braki, senās ēkas, kas man personīgi nekad neapnik. Vēsture mani interesē, tādēļ tur es jutos īpaši.

Juris Petričeks, Šeltona, (Vašingtonas štats)

-Brakos – rupjmaize ar sviestu, Ošu gravās – rupjmaize ar medu, bērzu sula Ramuļenos un visa kopējā noskaņa.

Emma Bokaldere, 9 gadi, Jaunpiebalga:

-Man vislabākie iespaidi ir par Bišu māti un patika pabradāt pie Ūdens mātes. Man garšo medus un patīk peldēt, kaut vai es pati nemāku.

Irbe Sedleniece, 11 gadi, Bukulti:

-Patika ekskursija, bet uz daudziznājumu nebiju.

Liene, 10 gadi, Ērgļi:

-Man vislabāk patika ekskursija no Brakiem uz Meņģeļiem. Zinu, ka kādreiz man noderēs iegūtās zināšanas.

Georgs Džiguns, 9 gadi, Ērgļi:

-Vislabāk patika ugunskurs un ziedu laiviņa, kuru peldināja pa upīti.

Lauris Locāns, 8 gadi, Rīga:

-Vislabāk patika Ūdens māte, jo man patika bradāt pa ūdeni.

Pulgošņa bagātības

Ar ko tik nenodarbojas 3x3 nometnieki! Piemēram, Jānis Liepiņš no Ņūdžersijas (ASV), meklējot Ūdens māti, izvilka jo bagātīgu lomu.

Māras Liepiņas foto

Blakus ēkā rosās pavārmākslas gudrību pasniedzēji Dzidra Šteinberga un Dzintars Ielejs kopā ar prāvu gardēžu pulciņu.

Rezultātā pagalms piepildās ar gardu ēdienu un māla aromātiem.

Ginta Ozola no Ērgļiem atzīst: „Man visvairāk patīk darbs ar virpu. Tas, ka no blakus mājas nāk kārdinošas smaržas, gan dažbrīd kaitina.”

Māra Liepiņa

Zirgu sapratne

Zirgu mācības ievirzē apmāca, kā pareizi jāt ar zirgu.

Pirmo reizi uzkāpjot, es jutos neveikli, jo zirgu sauca Delveris. Zirgu māte teica, ka Delveris var satrakties. Bet pēc kāda mirkļa es vairs nebaidījies. Pēc pastaigas ar Delveri aizgāju pie ponija, kuru sauca Čiepa. Domādama, ka varēšu pavadīt Čiepu aiz pavada, es kļūdījies. Pagriezos un Čiepa uzkāpa man uz kājas. Viss beidzās labi, bet kāja vēl nedaudz sāp.

Dana Ivanova

KOMENTĀRI UN VĒROJUMI

Gardā maltīte

Nometnē mēs darbojamies ievirzēs, dziedam, dejojām, skatāmies daudz interesantas izrādes. Tas viss ir svarīgi, bet arī ēšanai ir ļoti liela nozīme mūsu ikdienā. Ja neesam labi paēduši, tad nav spēka ne darboties, ne dziedāt, ne dejoj.

Mūs apkalpo septiņpadsmit strādīgi jaunieši, kuri sakārto galdus, bet gardo ēdienu gatavo, cep un vāra seši pavāri.

Man šķiet, ka šajā nometnē ēdiens ir garšīgs un daudzveidīgs, turklāt katru dienu tas ir citādāks.

Madara Locāne

Telefonu mūzika

"Cienījamie skatītāji, lūdzu, izslēdziet savus mobilos telefonus un peidžerus," šādu vai mazliet citādāku lūgumu mēs dzirdam ikreiz, kad sēžam kādā sarīkojumā, bet arī pēc atgādinājuma bieži vien var dzirdēt to skaņas.

Trešdien daudziznājuma laikā, klausoties mobilā telefona zvanos, vienlaicīgi varēja "izglītoties mūzikas literatūrā". Pirmais skaņdarbs, ko dzirdēju, bija Mocarta simfonija Nr. 40, ko māca ne tikai mūzikas, bet arī vispārīgā izglītībā skolā. Bija arī mūsdienīgas melodijas, kuras papildināja dzīvais bungu un tauru skaņējums. Tomēr domāju, ka šīs lietas – telefonā skanošo mūziku un skaisto folkloras dziedājumu - nevar apvienot.

Ize Mailīte

Par tualeti otrā stāvā

Tur ir pārpildītas miskastes. Un tas nav labi, vajadzētu nedaudz uzskot. Gan tualetē,

gan pie izlietnēm. Protams, arī mēs, paši nometnes dalībnieki, varētu būt kārtīgāki. Bet toties man patīk, ka tur un arī citur vienmēr ir, kur noslaucīt rokas.

Anete Bitiniece

Vai nāk nogurums

Iepriekšējās dienas ekskursija izdevās necerēti jauki. Pat laika apstākļi, kas mājāja mūs visu nedēļu, pagriezās uz saulaino pusi. Ar pastaigu, peldēšanos un dziesmām veicām pārgājieni no Brakiem uz Meņģeļiem. Tas, šķiet, atstājis kādas noguruma pēdas. Vai jau sākam pagurt? Vakara koncertā, kad spēlēja grupa „Baobabs”, sejas bija manāms nogurums. Arī dančos rodas iespaids, ka deju vietējie jaunieši un daļa aktīvu nometnes dalībnieku. Kur palikuši nīcēji? Varbūt ir vēl kāda cita vieta? Iespējams, ka nometne sāks gatavoties nedēļas nogalei un noslēguma ballei. Kā tautā mēdz teikt, klusums pirms vētras.

Roberts Treimanis

Smaržu jūklī apreibuši

Podnieka nams, Ingūnas un Andra Džigunu keramikas darbnīca, atrodas tepat netālu vienā no Ērgļu skaistajiem pakalniem.

Interesanti, ka šīs nometnes laikā tur notiek ne tikai mālu mīcīšana, veidošana, apdedzināšana, bet arī latviskās virtuves noslēpumu apgūšana.

Ar māla virpošanas gudrībām visus iepazīstina Gundega Peniķe, podu māte Ingūna māca arī veidot lelles no visādiem materiāliem, pievienojot māla detaļas. Vēlāk ar šīm lellēm tiek iestudēts leļļu teātris.

DANČU NOMETNE
SKAISTKALNĒ

no 29.07.2004. līdz 01.08.2004.

Mācīsimies latviešu, lietuviešu, igauņu un īru dančus, kā arī senās un renesanses dejas, spēles, rotaļas un dziedāšanu.

Tuvāka informācija un pieteikuma anketa (ieteikšanās līdz 26.jūlijam) pie Danču ievirzes vadītāja Valža Putniņa personīgi vai pa tālr.: 7613313, 6514627, vai arī sūtīt e-pastu uz adresi: valdisv@lanet.lv!

Šāda sadancošana regulāri notiek Rīgas Tehniskajā universitātē.

Vai kāds/kāda brauc uz Rīgu sestdienas pievakarē? Vai jums ir brīvas vietas mašīnā? Ja ir, būsim laimīgas jums pievienoties. Lūdzu uzrunājiet Agitu (t.6539916) latvietības ievirzē vai Anitu kristietības ievirzē, vai skolas internāta 5.istabā.

Sestdiena, 10.jūlijs

7.00 - 8.00

8.00 - 8.40 Brokastis

8.40 - 8.50 Ērgļu 3x3 TV ziņas

9.00 - 10.00 Politiskās diskusijas ("Panelis")

10.00 - 12.30 Darbs rīta ievirzēs

12.30 - 13.00 Pusdienas

13.00 - 13.30 Pauze

13.30 - 14.00 Rotaļas, puduri

14.00 - 16.30 Darbs pēcpusdienas ievirzēs

16.30 - 17.00 Pauze

17.00 - 18.30 Izstādes, prezentācija

18.30 - 19.00 Sporta turnīra uzvarētāju apbalvošana (uzvarētāju komandām jāsatavot prezentācija) un bērnu zīmējumu konkursa "Laimes māte" uzvarētāju apbalvošana

19.00 - 19.30 Vakariņas

19.45 - 21.00 Noslēguma koncerts

21.00 - 21.15 Pasaciņa, šūpuļdziesma

21.15 - 21.45 Pauze

21.45 - 22.30 Atvadu balle

22.30 - Nīkšana, danči, uc.

Noslēguma diena

Tautas muzikantu skolas
„Trejdeviņi spēlmaniši” skolotāja
Dace Prūse pērk tautas mūzikas
instrumentus (akordeonus, vijoles,
ermoņikas, cītaras, cimboles u.c.).
Tālr. 6559217!

Šodien!!! Vai Tu liels, vai Tu mazs, vai
Tu jauns vai ne tik ļoti..!

Nāc un piedalies „Nepieradinātās modes
skatē!” Tērpus veidosim no tā, kas aug pļavā un
mežā.

Skates sākums plkst. 19.45 Saieta namā.

Dana, Rasa un Puika

Ja vēlies saprast kazu, iegādājies sev kakla zvaniņu!

Ja Tev ir vajadzība dvēseliski izrunāties, dodies
pusdienās kopā ar kazu!

Ja nevari nodziedāt augstākos toņus, Tev palīdzēs
kaza!

Ja iekšējā balss brēc pēc virišķības, atceries laiku,
kad biji āzis!

Ja nevari sadalīt savu un kaimiņa teritoriju, meties
četrpūs un dodies robežas virzienā!

Ja pļavā kaza ved danci, nīkšanā gaidāms
pielūdzēju riņķis!

Ja naktī redzi kazu, visticamāk tā ir Tava sirdsapziņa!

JUBILĀRE
Lauma Zaiga Treimane

Avīzi sagatavojām mēs

Ieva Kalniņa

Gundars Kalniņš

Liene Ulbina

Lelde Neimane

Gatis Neimanis

Ilgvara Zāraka zīm.